

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobkyně: J. L.
bytem X

zastoupena advokátkou Mgr. Naďou Smetanovou,
se sídlem 28. října 1001, Praha,

proti
žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie,
se sídlem Olšanská 2, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2021, č. j. CPR-28544-2/ČJ-2020-930310-V241,

takto:

Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2021, č. j. CPR-28544-2/ČJ-2020-930310-V241, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně, advokátky Mgr. Nadi Smetanové.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žal obou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný změnil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 7. 2020, č. j. KRPS-254067-46/ČJ-2019-010033 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobkyni podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve znění pozdějších

předpisů, uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na jeden rok. Napadeným rozhodnutím byla doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, stanovena na 10 měsíců. Ve zbytku bylo prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.

2. Žalobkyně uvedla, že prvostupňové rozhodnutí jí bylo prvně doručeno dne 9. 7. 2020, nicméně doručené vyhotovení rozhodnutí neobsahovalo stránky 2, 4, 6 a 8. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně dne 20. 7. 2020 blanketní odvolání, ve kterém uvedla, že své odvolání blíže odůvodní poté, co jí bude doručeno kompletní prvostupňové rozhodnutí. O zaslání kompletního rozhodnutí žalobkyně správní orgán I. stupně požádala přípisem ze dne 14. 7. 2020, ve kterém mimo jiné uvedla, že do rozhodnutí o správním vyhoštění hodlá podat odvolání a má za to, že lhůta k podání odvolání začne plynout až od řádného doručení rozhodnutí (jeho kompletní verze). Přesto z procesní opatrnosti žalobkyně dne 20. 7. 2020 podala blanketní odvolání. Dne 20. 7. 2020 bylo žalobkyni doručeno prvostupňové rozhodnutí v jeho kompletní verzi, a žalobkyně proto opětovně dne 30. 7. 2020 podala další blanketní odvolání. Ani jedno z podaných odvolání neobsahovalo ani jeden odvolací důvod. Jelikož blanketní odvolání žalobkyně neobsahovalo žádný odvolací důvod, správní orgán I. stupně nebo žalovaný měli žalobkyni ve smyslu § 87 odst. 2 ve spojení s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vyzvat k odstranění nedostatků a stanovit ji k tomu přiměřenou lhůtu. Aniž by žalovaný žalobkyni vyzval k odstranění vad jejího odvolání, přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný ani správní orgán I. stupně žalobkyni nevyzvali k formulaci odvolacích důvodů a žalobkyně tak neurčila rozsah přezkumu v odvolacím řízení. Dle přesvědčení žalobkyně se jedná o nezákonný postup, který odporuje dikci správního řádu a který porušil právo žalobkyně na spravedlivý proces.
3. Žalobkyně dále namítla, že se správní orgán I. stupně nikterak nevypořádal s jejím vyjádřením k podkladům pro vydání rozhodnutí. Rovněž rozporovala závěr správního orgánu prvního stupně, že není rodinným příslušníkem občana EU.
4. Žalovaný ve svém vyjádření zcela odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť s takovým postupem soudu účastníci souhlasili (§ 51 s. ř. s.); nadto byl z níže uvedených důvodů dán důvod k postupu dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 2. 7. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým žalobkyni uložil správní vyhoštění a kterým

stanovil dobu, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na jeden rok.

7. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 20. 7. 2020 odvolání, ve kterém uvedla, že jí byla dne 9. 7. 2020 doručena nekompletní verze rozhodnutí. Dále uvedla, že odvolání blíže odůvodní poté, co se seznámí s kompletním rozhodnutím. Zároveň v tomto podání podala odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 7. 2020, č. j. KRPS-254067-47/ČJ-2019-010033, kterým jí byla uložena povinnost k náhradě nákladů správního řízení. Ve vztahu k tomuto rozhodnutí argumentovala, že řízení nezavinila. Dne 30. 7. 2020 podala žalobkyně odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, v němž uvedla pouze to, že podává odvolání.
8. Dne 12. 3. 2021 žalovaný napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí, pokud jde o dobu, po kterou žalobkyni nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie (doba byla zkrácena na 10 měsíců). Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně podala prostřednictvím dne 20. 07. 2020 odvolání, ve kterém bylo uvedeno, že nemá za to, že předmětné správní řízení vyvolala porušením jakékoliv své povinnosti, a z tohoto důvodu považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Dne 30. 07. 2020 bylo doručeno doplnění odvolání, v němž však nebylo uvedeno, v jakém rozsahu žalobkyně rozhodnutí o správním vyhoštění napadá.

Posouzení žaloby soudem

9. Soud se předně zabýval námitkou porušení procesních práv žalobkyně. Dospěl k závěru, že tato námitka je důvodná.
10. Podle § 82 odst. 2 věty první správního řádu odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.
11. Podle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
12. Otázkou, jak postupovat v případě, že účastník řízení podá tzv. blanketní odvolání (tedy odvolání, které neobsahuje žádné důvody) se judikatura zabývala opakovaně, přičemž soud v projednávané věci nemá důvod se od těchto závěrů odchýlit. V rozsudku ze dne 4. 11. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67, NSS uvedl, že „*Nejvyšší správní soud jasně vyjádřil, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů*

podání odvolání či konkrétních námitek... Lze proto shrnout, že pokud odvolání proti správnímu rozhodnutí nemá některou z náležitostí vyplývajících z ustanovení § 37 odst. 2 a z § 82

odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Nepostupoval-li v dané věci správní orgán tímto způsobem, zatížil správní řízení vadou, jež byla způsobilá vyvolat nezákonnost rozhodnutí“ (srovnej též rozsudky ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009 - 53, ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014 - 43, nebo ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28)

13. V projednávané věci soud zjistil, že žalobkyně podala své odvolání dvakrát (ve dnech 20. 7. 2020 a 30. 7. 2020), ani jedno z nich však neobsahovalo žádný odvolací důvod. Bylo tedy povinností správních orgánů vyzvat žalobkyni k odstranění vad odvolání a poskytnout jí k tomu přiměřenou lhůtu. Jelikož však žalovaný vydal napadené rozhodnutí, aniž by on či správní orgán I. stupně žalobkyni k odstranění vad odvolání vyzvali, zatížil správní řízení vadou, jež mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Pro úplnost soud dodává, že nepřehlédl, že podání žalobkyně ze dne 20. 7. 2020 určitou věcnou argumentaci obsahovalo (jak uvedl i žalovaný v napadeném rozhodnutí), nicméně tato argumentace se prvostupňového rozhodnutí netýkala. Žalobkyně ve svém odvolání ze dne 20. 7. 2020 totiž brojila nejen proti prvostupňovému rozhodnutí, ale rovněž proti souvisejícímu rozhodnutí ze dne 2. 7. 2020, č. j. KRPS-254067-47/ČJ-2019-010033, kterým jí byla uložena povinnost k náhradě nákladů správního řízení. Ve vztahu k tomuto rozhodnutí argumentovala, že řízení nezavinila. Tato argumentace se však nijak netýkala prvostupňového rozhodnutí, kterým jí bylo uloženo správní vyhoštění (ostatně i ze struktury podání žalobkyně ze dne 20. 7. 2020 je evidentní, že argumentace nezaviněním řízení se vztahuje právě k rozhodnutí o uložení povinnosti nahradit náklady řízení), a lze tedy uzavřít, že ani jedno z odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žádný odvolací důvod neobsahovalo.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

14. S ohledem na výše uvedené závěry soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. Vysloveným právním názorem jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Argumentací žalobkyně směřující proti prvostupňovému rozhodnutí se soud nezabýval, jelikož vypořádat tuto argumentaci bude v první řadě úlohou žalovaného v dalším řízení.
15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Zástupkyně žalobkyně provedla v řízení dva účelné úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení a sepsí žaloby. Odměna za jeden úkon právní služby činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu 3 100 Kč, celková výše odměny tak činí 6 200 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně též náhrada hotových výdajů v paušální

výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 600 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 6 800 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupkyně žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2021

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce